

Sygn. akt I ACa 337/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 września 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący : SSA Wiesława Kuberska

Sędziowie : SA Joanna Walentkiewicz – Witkowska

SO del. Iwona Jamróż – Zdziubany (spr .)

Protokolant: stażysta Iga Kowalska

po rozpoznaniu w dniu 10 września 2015 r. w Łodzi na rozprawie

sprawy z powództwa **J. N.**

przeciwko **(...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w Ł.**

o zapłatę

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 29 grudnia 2014 r. sygn. akt I C 829/14

oddala apelację.

Sygnatura akt I ACa 337/15

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 29 grudnia 2014 roku, w sprawie o sygnaturze akt I C 829/14, z powództwa J. N. przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w Ł., o zapłatę 128.842,96 zł, Sąd Okręgowy w Łodzi umorzył postępowanie w zakresie kwoty 754,95 zł, oddalił powództwo w pozostałej części i nie obciążył powódki obowiązkiem zwrotu kosztów procesu.

(wyrok k. 69).

Powyższe rozstrzygnięcie zostało wydane na podstawie ustaleń, które Sąd Apelacyjny w całości podzielił i przyjął za własne. Z ustaleń tych wynikało, że w dniu 17 września 2004 roku, Sąd Okręgowy w Katowicach, w sprawie XIV GNc 1068/04/9 orzekł nakazem zapłaty z weksla o obowiązku zapłaty przez (...) spółkę z o.o. w Ł. oraz poręczycieli wekslowych tj. powódkę J. N., M. J. i A. J. solidarnie na rzecz (...) Spółki Akcyjnej w Ł. kwoty 314.199,57 zł z odsetkami i kosztami.

Odpis nakazu zapłaty został doręczony powódce w dniu 23 września 2004r. Wtedy powódka otrzymała również odpis pozwu wraz z załącznikami m.in. w postaci kopii weksla. Zorientowała się, że na wekslu nie widnieje jej podpis. Nie zaskarżyła nakazu zapłaty. Poprzestała na zapewnieniu M. J., że cała należność wobec (...) S.A. została zapłacona. Oddała mu również kopię nakazu w celu wyjaśnienia sprawy.

W ówczesnym czasie toczyła się analogiczna sprawa z powództwa firmy (...) przeciwko (...) sp. z o.o., państwu J. i mężowi powódki. W tamtej sprawie M. J. podrobił podpis męża powódki na wekslu. Ostatecznie nakaz firmy (...) nie był realizowany wobec powódki i jej męża, a A. J. oddała powódce pieniądze. Powódka pozostawała w przekonaniu, że w ten sam sposób została zakończona sprawa z powództwa (...) S.A.

Tymczasem nakaz wydany w sprawie z powództwa (...) S.A. został zaskarżony zarzutami przez (...) Sp. z o.o. w Ł., jednakże zarzuty zostały odrzucone z powodu nieuzupełnienia braków formalnych i nakaz uprawomocnił się, a następnie po nadaniu klauzuli wykonalności został skierowany do egzekucji. Po uprawomocnieniu nakazu oryginał weksla z akt sprawy odebrał upoważniony pracownik (...) S.A.

W kwietniu/maju 2009r. powódka zgłosiła sprawę podrobienia jej podpisu na wekslu do Prokuratury. Początkowo Prokuratura umorzyła postępowanie z powodu niewykrycia sprawcy, ale Sąd Rejonowy Katowice – Wschód w Katowicach uchylił w/w decyzję. Obecnie sprawa toczy się pod sygnaturą XVIII K 18/13 Sądu Okręgowego w Łodzi.

Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Łasku K. S., w okresie od 23 czerwca 2009r. do 22 lipca 2011r., w sprawie Km 96/09, na podstawie przedmiotowego nakazu zapłaty wyegzekwował od powódki łącznie kwotę 8.088,01 zł (ostatnia wpłata z dnia 22 lipca 2011r. w kwocie 336,95 zł została powódce zwrócona).

W dniu 26 maja 2010r. J. N. złożyła powództwo o pozbawienie przedmiotowego tytułu wykonawczego wykonalności w sprawie I C 1292/10 Sądu Okręgowego w Łodzi, ale z uwagi na brak oryginału weksla, na rozprawie w dniu 6 kwietnia 2011r. cofnęła powództwo bez zrzeczenia się roszczenia, a postępowanie zostało umorzone.

Niezależnie od sprawy cywilnej i karnej powódka cały czas prowadziła z pozwaną pertraktacje w sprawie spłaty zadłużenia. Ostatecznie powódka w dniu 6 lipca 2011r. wpłaciła do kasy (...) S.A. kwotę 120.000 zł w celu uniknięcia egzekucji z udziału w swojej nieruchomości, w związku z czym stron pozwana wniosła o umorzenie postępowania egzekucyjnego i oświadczyła, że zrzeka się dalszych roszczeń wobec powódki, wynikających z nakazu zapłaty XIV GNC 1068/04/9. Wtedy odnalazł się w firmie pozwanej oryginał weksla.

Łączna kwota wpłat zaliczonych przez stronę pozwaną na poczet zaległości z przedmiotowego nakazu zapłaty wyniosła na dzień 24 grudnia 2014 roku 280.437,51 zł .

Oceniając zasadność roszczenia powódki, opartego na art. 410 k.c. § 2 zd. 1 k.c, Sąd I instancji wskazał, że strona pozwana dysponowała prawomocnym orzeczeniem sądu – nakazem zapłaty - stanowiącym podstawę do egzekwowania swojego roszczenia. W ocenie Sądu Okręgowego podstawę świadczenia powódki stanowił nie weksel, którego ważność powódka poddała w wątpliwość, a prawomocny nakaz zapłaty, a nie weksel. Takie pojmowanie podstawy świadczenia wyklucza twierdzenie powódki, że nie była w ogóle zobowiązana do świadczenia. Istniał bowiem tytuł wykonawczy, z którego wynikał obowiązek powódki zapłaty na rzecz strony pozwanej kwoty 314.199,56 zł z odsetkami i kosztami. Sąd I instancji wskazał, że w takiej sytuacji najpierw należało zaskarżyć nakaz zapłaty lub w inny sposób wyeliminować go z obrotu prawnego – tak aby podstawa świadczenia odpadła. Powódka nie zaskarżyła nakazu w ustawowym terminie, co spowodowało jego uprawomocnienie i utwierdziło stronę pozwaną w przekonaniu o prawidłowości weksla. Nadto powódka cofnęła powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności, którego uwzględnienie również mogło doprowadzić do odpadnięcia podstawy świadczenia w rozumieniu ar. 410 k.c. Ponieważ nakaz zapłaty stanowiący podstawę świadczenia powódki wobec pozwanej nie został w żaden sposób wzruszony twierdzenie powódki, że nie była zobowiązana względem pozwanej nie zasługuje na aprobatę, co skutkowało oddaleniem powództwa.

(uzasadnienie k. 71-72).

Apelację od powyższego wyroku wywiodła powódka J. N., zaskarżając go w części oddalającej jej roszczenie i zarzucając mu:

- naruszenie prawa procesowego, tj. art. 224 § 1 w związku z art. 233 § 1 k.p.c. poprzez:

- oparcie orzeczenia na niepełnym materiale dowodowym, mimo zgłoszonych wniosków dowodowych, które nie zostały oddalone,

- uniemożliwienie powódce ustosunkowania się do złożonego przez stronę pozwaną wyliczenia wpłaconych kwot na poczet należności, wynikającej z nakazu zapłaty, wydanego przez Sąd Okręgowy w Katowicach, w sprawie XIV GNc 1068/04/9, albowiem wyliczenie to zostało złożone do akt sprawy po zamknięciu przewodu sądowego, co doprowadziło do naruszenia prawa materialnego, a to art. 410 § 2 k.c. i art. 5 k.c.

W konkluzji, skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania i rozstrzygnięcia o kosztach, ewentualnie o jego zmianę i orzeczenie zgodne z jej żądaniem.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja jako nieuzasadniona podlegała oddaleniu.

Sąd Okręgowy, wskazując przesłanki uwzględnienia roszczenia, opartego na wskazanej przez powódkę podstawie, tj. art. 410 § 2 zdanie 1 k.c., dokonał trafnej oceny ich spełnienia w niniejszej sprawie.

Słuszne było przyjęcie poglądu, że istniała i istnieje nadal podstawa świadczenia powódki w postaci prawomocnego nakazu zapłaty, wydanego przez Sąd Okręgowy w Katowicach, w sprawie XIV GNc 1068/04/9, na mocy którego podmioty w nim wymienione zostały solidarnie zobowiązane do zapłaty na rzecz strony pozwanej kwoty 314.199,57 zł z odsetkami i kosztami postępowania.

W I instancji nie zostały przez powódkę podniesione żadne zarzuty, które mogłyby tytuł ten zwalczyć i pozbawić go wykonalności. W zasadzie zarzuty apelacji stanowią uzasadnienie dla powództwa o pozbawienie tytułu wykonawczego, które nie było przedmiotem rozpoznania.

Bez znaczenia w tej sytuacji pozostawały także zarzuty powódki, dotyczące autentyczności jej podpisu na wekslu, stanowiącym źródło w.w. nakazu zapłaty, jak również nieustalenia przez sąd I instancji wysokości spłat dokonanych przez dłużników na rzecz strony pozwanej.

Ostatni zarzut nie ma dodatkowo znaczenia także i z tego względu, że należność wierzyciela wynosiła ogółem 314.199,57 zł, a wpłaty powódki 128.088,05 zł. Tymczasem z mocy art. 366 § k.c. dla odpowiedzialności solidarnej, z którą mamy do czynienia także w ocenianym przypadku charakterystyczne jest to, że mimo podzielności świadczenia każdy z dłużników odpowiada za cały dług. Do decyzji wierzyciela należy czy żądać spełnienia części czy całości świadczenia od każdego dłużnika z osobna czy całości od jednego. Obowiązki dłużników solidarnych trwają do całkowitego spełnienia świadczenia, wynikającego z istniejącego tytułu wykonawczego.

Dodatkowo nie można pominąć, że apelująca, w oparciu o art. 386 § 4 k.p.c., wniosła o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, a w jej apelacji nie ma żadnych wniosków dowodowych, które mogłyby doprowadzić do zwalczenia tytułu wykonawczego.

W tej sytuacji należało uznać, że sąd I instancji rozpoznał istotę sprawy, zaś brak jest jakichkolwiek argumentów dla podważenia stanowiska merytorycznego sądu.

Mając powyższe na względzie, Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c., orzekł jak w sentencji.